

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado Contencioso-Administrativo de Granada (Hiszpania) w dniu 18 grudnia 2008 r. — Carlos Sáez Sánchez y Patricia Rueda Vargas przeciwko Junta de Andalucía oraz Manuelowi Jalónowi Morente i in., współpozwany

(Sprawa C-563/08)

(2009/C 69/37)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Juzgado Contencioso-Administrativo de Granada

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Carlos Sáez Sánchez y Patricia Rueda Vargas

Strona pozwana: Junta de Andalucía oraz Manuel Jalón Morente i in.

Pytania prejudycjalne

Czy przepisy art. 2 ust. 3 i 4 ustawy 16/1997 z dnia 25 kwietnia 1997 r. o usługach świadczonych przez apteki, w zakresie, w jakim ustanawiają ograniczenia terytorialne i demograficzne w zakładaniu aptek, są niezgodne z art. 43 WE, ze względu na to, że system ograniczania liczby aptek jest nieproporcjonalny do celu polegającego na odpowiednim zaopatrzeniu w produkty lecznicze danego obszaru, a nawet może mieć skutek przeciwny do zamierzonego?

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji wydanego w dniu 8 października 2008 r. w sprawie T-68/04 SGL Carbon AG przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 18 grudnia 2008 r. przez SGL Carbon AG

(Sprawa C-564/08 P)

(2009/C 69/38)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: SGL Carbon AG (przedstawiciele: M. Klusmann i K. Beckmann, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącej odwołanie

- Uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (piąta izba) z dnia 8 października 2008 r. w sprawie T-68/04 SGL Carbon AG przeciwko Komisji;
- odpowiednie obniżenie grzywny nałożonej na skarżącą w art. 2 zaskarżonej decyzji Komisji z dnia 3 grudnia 2003 r.;

- ewentualnie, przekazanie sprawy Sądowi Pierwszej Instancji do ponownego rozpoznania;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Przedmiotem niniejszego odwołania jest wyrok Sądu Pierwszej Instancji, w którym oddalona została skarga wnoszącej odwołanie na decyzję Komisji 2004/420/WE z dnia 3 grudnia 2003 r. w sprawie kartelu na rynku produktów na bazie węgla i grafitu mających zastosowanie w branży elektrycznej i mechanicznej.

Wnosząca odwołanie opiera swoje odwołanie na dwóch zarzutach, w których podnosi naruszenie prawa wspólnotowego przez Sąd oraz uchybienie proceduralne.

W zarzucie pierwszym wnosząca odwołanie powołuje się na niezgodne z prawem nieuwzględnienie argumentacji, którą przedstawiła ona w pierwszej instancji w odniesieniu do błędnego wliczenia obrotów wewnętrznych do wolumenu rynku użytego do ustalenia wyjściowych kwot grzywien. Ponadto twierdzi ona, że nadmierna z punktu widzenia prawa materialnego wysokość kwoty wyjściowej ustalonej wobec wnoszącej odwołanie stanowi naruszenie zasady niedyskryminacji i zasady proporcjonalności oraz naruszenie art. 253 WE.

W zarzucie drugim wnosząca odwołanie powołuje się na błąd w ocenie przy ustalaniu kwoty wyjściowej grzywny wobec niej, który wykracza poza zakres swobodnej oceny przysługującej Sądowi. W związku z tym Sąd naruszył również zasadę niedyskryminacji i zasadę proporcjonalności. Ze szkodą dla skarżącej Sąd odszedł bez uzasadnienia prawnego od swojego własnego orzecznictwa, jeśli chodzi o kwestię dopuszczalnego zryczałtowania grzywien według kategorii udziałów w rynku. Podczas gdy w swoich wcześniejszych, podobnych orzeczeniach Sąd uznał za odpowiednie co najwyżej kategorii udziałów w rynku bądź „transze” o rozpiętości 5 %, w niniejszym przypadku przyjął on za podstawę kategorii udziałów w rynku o rozpiętości 10 %, co stawia wnoszącą odwołanie w zdecydowanie niekorzystnej sytuacji jako przedsiębiorstwo znajdujące się w dolnym przedziale swojej kategorii.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Assen (Niderlandy) w dniu 22 grudnia 2008 r. — 1. Combinatie Spijker Infrabouw/de Jonge Konstruktie 2. van Spijker Infrabouw BV 3. de Jonge Konstruktie BV przeciwko Provincie Drenthe

(Sprawa C-568/08)

(2009/C 69/39)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank Assen (Niderlandy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca:

1. Combinatie Spijker Infrabouw/de Jonge Konstruktie
2. van Spijker Infrabouw BV
3. de Jonge Konstruktie BV

Strona pozwana: Provincie Drenthe

Pytania prejudycjalne

- 1) a. Czy art. 1 ust. 1 i 3 oraz art. 2 ust. 1 i 6 dyrektywy 89/665 EWG (!) należy interpretować w ten sposób, że przepisy te nie są zachowane, jeżeli ochrona prawna, którą w sporach związanych z udzielaniem zamówień publicznych powinien zagwarantować sąd krajowy, jest utrudniana przez to, że w systemie, w którym zarówno sąd administracyjny jak i cywilny mogą być właściwe w przedmiocie tego samego rozstrzygnięcia oraz skutków, mogą zapaść obok siebie przeciwstawne rozstrzygnięcia?
 - b. Czy w kontekście tym dopuszczalne jest, aby sąd administracyjny musiał ograniczyć się do oceny i orzekania w przedmiocie decyzji o udzieleniu zamówienia i jeżeli tak, to dlaczego lub pod jakimi warunkami?
 - c. Czy w kontekście tym dopuszczalne jest, aby ogólne prawo administracyjne, które reguluje właściwość sądu administracyjnego w ogólności, wyłączało możliwość wniesienia takiej skargi w przypadku decyzji o zawarciu umowy przez instytucję zamawiającą i oferenta i jeżeli tak, to dlaczego lub pod jakimi warunkami?
 - d. Czy w kontekście tym odpowiedź na pytanie drugie ma znaczenie?
- 2) a. Czy art. 1 ust. 1 i 3 oraz art. 2 ust. 1 i 6 dyrektywy 89/665/EWG należy interpretować w ten sposób, że przepisy te nie są zachowane, jeżeli na potrzeby uzyskania szybkiego orzeczenia do dyspozycji zainteresowanego istnieje tylko jedno postępowanie, które charakteryzuje się tym, iż zasadniczo zorientowane jest na szybkie wydanie rozstrzygnięcia, nie ma w nim miejsca wymiana pism między przedstawicielami stron, co do zasady przeprowadzane są jedynie dowody pisemne, ustawowe zasady przeprowadzania dowodów nie mają zastosowania?
 - b. W przypadku udzielenia na poprzednie pytanie odpowiedzi przeczącej — czy jest tak również wtedy, gdy orzeczenie sądu nie prowadzi do ostatecznego ukształtowania stosunków prawnych i nie stanowi etapu w procesie rozpoznawania sporu, który prowadzi do prawnomocnego rozstrzygnięcia tej kwestii?
 - c. Czy ma przy tym znaczenie, czy orzeczenie sądu wiąże jedynie strony postępowania, jeżeli istnieją być może jeszcze inne podmioty, na których sytuację ma ono wpływ?
- 3) Czy z dyrektywą 89/665/EWG zgodne jest, jeżeli sąd orzekający w przedmiocie środków tymczasowych („kort geding”) nakaze instytucji zamawiającej wydanie decyzji o udzieleniu zamówienia, która później, w ramach postępowania głównego, zostanie uznana za niezgodną z przepisami europejskiego prawa zamówień publicznych?
 - 4) a. Jeżeli na pytanie to udzielona zostanie odpowiedź przecząca — czy odpowiedzialność za to należy przypisać instytucji zamawiającej i jeżeli tak, to w jaki sposób?
 - b. Czy jest tak również wtedy, gdy na pytanie powyższe udzielona zostanie odpowiedź twierdząca?
 - c. Jeżeli organ miałby być zobowiązany do naprawienia szkody to czy prawo wspólnotowe określa wytyczne, zgodnie z którymi dokonuje się stwierdzenia zaistnienia szkody i jej wymiaru, a jeżeli tak, to jakie one są?
 - d. Jeżeli odpowiedzialności za to nie można przypisać instytucji zamawiającej, czy zgodnie z prawem wspólnotowym można wskazać inną osobę, która tę odpowiedzialność ponosi i na jakiej podstawie?
 - 5) Jeżeli w świetle prawa krajowego lub odpowiedzi udzielonych na powyższe pytania wyegzekwowanie odpowiedzialności okaże się praktycznie niemożliwe lub nadmiernie utrudnione, co powinien zrobić sąd krajowy?

(!) Dyrektywa Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane (Dz.U. L 395, s. 33).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshofs (Austria) w dniu 22 grudnia 2008 r. — Internetportal und Marketing GmbH przeciwko Richard Schlicht

(Sprawa C-569/08)

(2009/C 69/40)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberster Gerichtshofs

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Internetportal und Marketing GmbH

Strona pozwana: Richard Schlicht